Nordlyset

♩= 96

Njål Gunnar Støyva 1992

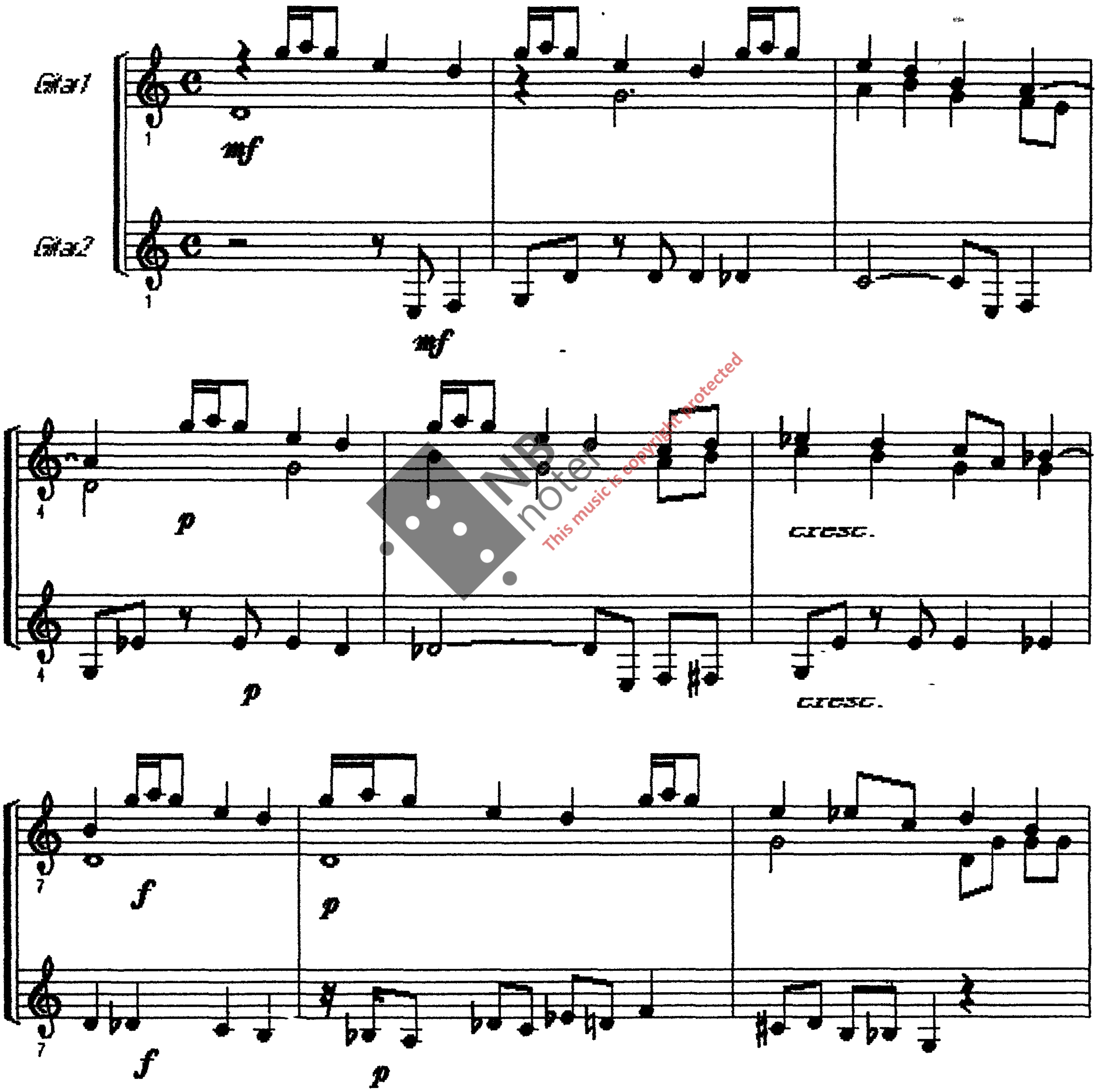

NB noter
This music is copyright protected

NB noter
This music is copyright protected

NB noter
This music is copyright protected

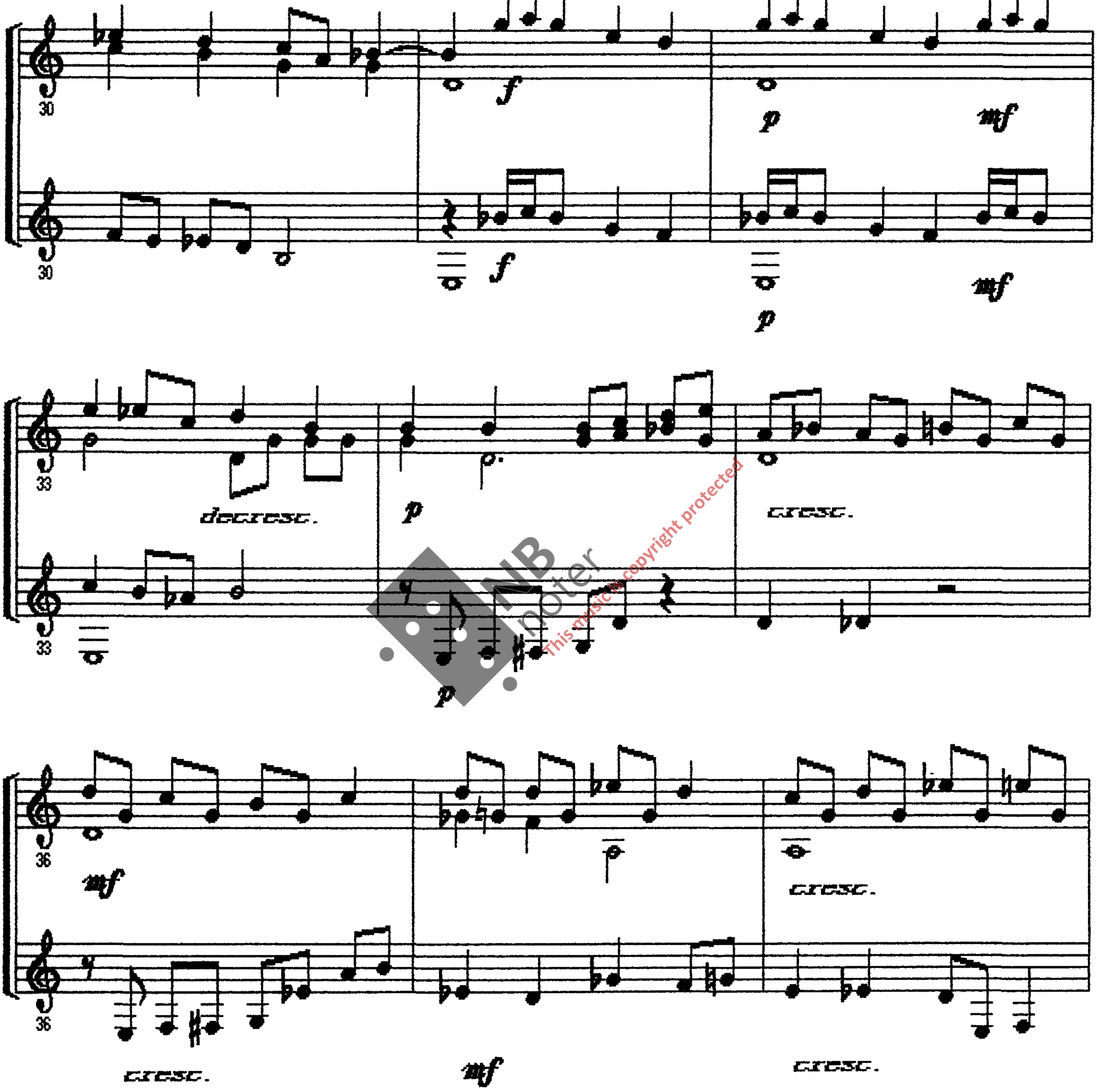

NB noter
This music is copyright protected

NB noter
This music is copyright protected

Den naturen og håtten er det med nordlyset at det er alltid så mykje lysare som natta i seg sjølv er mørkare, og det syner seg alltid om natta, men aldri om dagen, og oftast i kolmørker, men sjeldan i måneskin, og det er såleis å sjå til som ein ser ein stor låge av ein svær eld langt unna. Det ser ut liksom det frå denne skyt kvasse oddar opp i lufta, ulike på høgd og mykje urolige, så at snart kjem den eine høgst og snart den andre, og alt dette lyset skifter såleis at det er som ein blakrande loge å sjå til. Men medan desse strålene er på det høgaste og bjartaste, då står det så mykje lys av dei at folk som er ute, kan godt fare sine vegar, og likeeins gå på veiding om dei treng det. Og om folk sit inne i husa sine, og skjåen ligg over ljoren, då er det så lyst inne at alle som er i huset kjenner kvarandre. Dette lyset er så skiftande at det syundom synest bli døkkare, liksom svart røyk eller mørkeskodde strøymde opp imellom, og då er det nett liksom lyset blir kjøvd i den røyken og er åt og skal slokne. Så snart dette kovet tek til å tynnast, då tek lyset til å syne seg på nytt lag, og det kan stundom hende at det synest så for folk likson det skyt store gneistar av det, som av sindrande jarn som nyst er teken or avlen. Men når natta lid og dagen nærmar seg, då tek dette lyset til å lægjast, og det er som det heilt kverv bort på den tid då dagen renn.

NB noter
This music is copyright protected

Frå Kongsspegelen